

rer i verden. EU er også gået forrest i kampen for at sikre miljøet med fælles høje krav til luft og vand, til beskyttelse af havområder og naturbeskyttelse, og jeg kunne blive ved og ved: Selv Danmark har jo en gang imellem svært ved at leve op til EU's hårde miljøkra-
v.

Med den nye Lissabontraktat kan samarbejdet blive endnu bedre. F.eks. er kampen mod klimaforandringer nu kommet med; det var den ikke i forfatningstraktaten. Og Lissabontraktaten indeholder derudover mere demokrati og mindre bureaukrati.

Det er med andre ord et mere samarbejdsdygtigt EU og dermed også et styrket Danmark. Med 27 spillere på banen er man nødt til at tilpasse spillereglerne en smule. Traktaten er dermed bare en forbedring af de allerede bestående traktater, og det mål kan jeg da ikke forestille mig at nogen kan være uenig i.

Målet med Lissabontraktaten har ikke været at ændre grundlæggende på EU's mange politikområder. Derfor betyder traktaten kun, at der ændres ganske lidt eller slet ikke på en lang række samarbejdsområder. Dermed er den nye traktat ikke en forfatningstraktat som den, der blev stemt ned i Frankrig og Holland, men derimod en ændringstraktat, der skal sikre et mere demokratisk og handlekraftigt EU. Forfatningsambitionerne er opgivet, og som bekendt er de mere synlige forfatningselementer som fælles flag, hymne, en EU-dag, en fælles udenrigsminister og et EU-motto alle sammen fjernet fra traktaten. Vi får nu simpelt hen en traktat med en klar afgrænsning af kompetencer mellem stat og union, og samtidig styrkes de nationale borgere og parlamenternes rolle gennem bl.a. nærhedsprincippet og borgerinitiativet.

Med Lissabontraktaten går vi effektivt de udfordringer i møde, som det udvidede EU står over for. Hovedformålet med reformtraktaten er at sikre et mindre bureaukratisk EU, hvor beslutningsdygtigheden og handlekraften styrkes. Samtidig er traktaten medvirkende til et mere demokratisk og åbent europæisk samarbejde, så EU i fremtiden ikke vil være så langt fra den enkelte EU-borger. Beslutningsdygtigheden og handlekraften sikres bl.a. ved, at Rådet bliver mere effektivt, fordi anvendelsen af kvalificeret flertal øges. Det kan vi i Danmark kun være tilfredse med, da enkelte lande og særinteresser så ikke længere kan blokere for beslutningerne.

Som bl.a. statsministeren udtrykte det tidligere, mener vi i Venstre ikke, at der bør afholdes folkeafstemning om Lissabontraktaten. Justits-

ministeriets rapport slår klart fast, at Lissabontraktaten ikke indebærer nogen emnemæssig udvidelse af de tidligere traktaters anvendelsesområde, og derfor er det Justitsministeriets klare opfattelse, at der ikke med Lissabontraktaten sker en overdragelse af nye beføjelser efter grundlovens § 20 til Unionen.

Det betyder altså dermed, at vi i Danmark ikke afgiver suverænitet. Lissabontraktaten kan sammenlignes med andre ændringstraktater som f.eks. Nicetraktaten, som blev ratificeret uden en forudgående folkeafstemning. Vi har ikke i Danmark tradition for at afholde afstemninger om alle EU-traktater, ligesom vi heller ikke stemmer selvstændigt om kommunalreformer, førtidspensionsreformer osv. osv. Vi har faktisk heller aldrig før afholdt en bindende afstemning om en EU-traktat, som ikke har overdraget nye beføjelser. Med Lissabontraktaten ser Venstre ingen anledning til at ændre denne praksis.

Vores udmelding betyder jo ikke, at vi ikke mener, at danskernes mening i denne sag er vigtig. Netop derfor har vi også forsøgt at inddrage så mange som overhovedet muligt i debatten de sidste par år. Folketinget og en lang række bevægelser og organisationer har da også gjort et godt stykke arbejde med et stort antal arrangementer, der har medvirket til at sikre debat i den såkaldte tænkepause. Selv om vi ikke mener, at der bør afholdes en folkeafstemning om Lissabontraktaten, medfører det ikke, at vi ikke ønsker en debat om EU. Tværtimod håber vi, at Lissabontraktaten kan være startskuddet til den fremadrettede EU-debat anno 2007, en debat, der ikke bare udspiller sig inden for Christiansborgs mure, men også vil forplante sig til resten af samfundet – en debat om politik, ikke om teknik.

Samlet set er det Venstres konklusion, at vi er tilhængere af, at det er Folketinget, som ratificerer Lissabontraktaten. Landets fremmeste jurister har vurderet, at der rent juridisk intet grundlag er for en folkeafstemning. Lissabontraktaten er kort fortalt en teknisk ændring, der skaber lidt mere demokrati og åbenhed i EU-samarbejdet, men som primært er sat i søen for at lette samarbejdet mellem Europas lande, så vi også fremover kan løse de grænseoverskridende problemer sammen. Traktaten afrunder fint hele østudvidelsen af vores samarbejde. Venstre ser derfor frem til, at vi starter ratificeringsarbejdet i Folketinget i så bred enighed som muligt.